

4. Paa Grund af den selvstændige Interesse, det offentlige faar i, at det rette Faderskab til et Barn uden for Ægteskab i videst muligt Omfang søges konstateret, fastslaas — i § 456 g — rent principielt *Retten Ansvar for Sagens* fuldstændige *Oplysning*, og der gives — i delvis Overensstemmelse med hittidig Praksis — Regler om en *vidtgaende Officialvirksomhed* fra Retten Side. Hvis Parterne udebliver, indtræder *ikke de sædvanlige Virkninger af Parternes Udeblivelse*, men Retten maa desuagtet ex officio søge det til en rigtig Afgørelse af Sagen fornødne Bevismateriale tilvejebragt. Det er ogsaa en Følge af Dommerens Officialvirksomhed, at han *ikke* ved Afgørelsen er *bundet ved Parternes Paastande*.*)

§ 456 g har følgende Ordlyd:

Retten drager paa Embeds Vegne Omsorg for Sagens Oplysning. Enhver, der efter de i Sagen fremkomne Oplysninger kan have besvangret den paagældende Kvinde, skal af Retten inddrages under Sagen som Sagsøgt.

Retten træffer selv Bestemmelse om *Afhøring af Parter og Vidner*, om Tilvejebringelse af *Udtalelser fra sagkyndige* og af andre Bevismidler i Sagen. Retten indkalder selv Parter og Vidner og træffer Bestemmelse med Hensyn til Edsfæstelse af Vidner og *Aflæggelse af Partsed*. Afhøring af Parter og Vidner sker ved Dommeren, medmindre denne bestemmer andet.

I alle Tilfælde, hvor ifølge denne Lov [o: Retsplejeloven] Begæring fra en Parts Side er fornøden for Foretagelsen af et Retsskridt, kan dette i Sager, der behandles efter Reglerne i dette Kapitel, iværksættes af Retten uden Begæring fra nogen Part.

Bestemmelserne i denne Lov [o: Retsplejeloven] om Virkningerne af en Parts *Udeblivelse* eller *Møde uden at rejse Indsigelse* gælder ikke i Sager efter dette Kapitel. I Sager, hvor Forkyndelse af Stævning er sket ved Indrykkelse i Statstidenden, og Sagsøgte ikke har givet Møde, maa det for at dømme den udeblevne Sagsøgte kræves, at *Paastanden* om, at han har haft Samleje med Moderen inden for Avlingstiden, *vesentlig bestyrkes* ved de tilvejebragte Oplysninger foruden efter Omstændighederne ved Moderens Partsed. En tilsvarende Regel gælder, hvor den, der opgives som Fader, er afgaaet ved Døden.

*) Herom udtaler § 456 m: Retten træffer Afgørelse i Sagen uden Hensyn til, hvilke Paastande der fra Parternes Side er nedlagt i Sagen.